

vsaj sedanji vladi. — Za vojsko zoper Nemčijo pripravljaja pa tudi sedanji vojni minister, general Ferron, vojaštvo. Te dni pojde ogledat si trdnjave, ki stojé ob nemški meji. — Spanjska kraljica-udova, Kristina, je bila vbolela pa je sedaj že ozdravela. V Barceloni so prišli na sled tatom na pošti ter so dva že zaprli, več jezer goldinarjev so, največ iz pisem trgovcev, tatje pojemali. — Italija napravi mobilizacijo za poskušnjo, kakor tovnéj Francija. Rada bi izvedela, v katerem času bi toliko in toliko krdel vojaštva spravila na noge. — Za Masavo ima Italija že pripravljenih vojakov, Turčijo pa devajo te ital. priprave v strah, češ, da gredó ti vojaki nazadnje ne v Masavo, ampak v turški Tripolis. Mogoče je vse. — V Afganistanu še niso ujeli Eyub hana. Vsled tega si je sedanji emir v strahu, da si zbere kje Eyub močno vojsko pa njega prepodi z njo iz dežele. — Na železnici v Arkanzas so se užgali zadnji petek „švelarji“ ravno pred vlakom, na katerem se je peljal predsednik „zedinjenih držav“ v Ameriki. Pravi se, da jih je nekdo navlaš užgal. Ni neverjetno.

Za poduk in kratek čas.

Mohamedova zapoved.

Krivi prerok Mohamed je rekel svoje dni: „Verni moslemini, varujte se svinjskega mesa, kajti eden kos te živali je silno škodljiv; kdor mojih učencev torej svinjsko pečenko jé, naj se za to v peklu peče“.

Moslemini so si zapoved Mohamedovo zapomnili, in dokler je on živel, niso svinjetine jedli. Ko pa je Mohamed umrl, začeli so se med seboj pričkati, kateri kos svinje da je škodljiv in prepovedan; kajti samo zavoljo enega škodljivega kosa vso svinjetino pustiti, to je vendar preveč ostra zapoved. Ugibali so torej, kateri kos bi bil zapovedan. Eden reče: „To more biti glava“. „Nikakor ne“, odvrne drugi, ki je rad jedel svinjsko glavo, „morebiti so čreva“. „Ta pa že ne“, oglasi se tretji, ki je klobase visoko čísal, „bržčas je rep prepovedan“. Četrty in peti je spet kateri drugi kos svinje imenoval škodljiv. Ta prepír je trajal tako dolgo, da so celo svinjo od glave do repa pojeli.

Nekaterim čitateljem se menda zdi to razlaganje Mohamedove zapovedi smešno, pa ti ne pomislijo, da oni ravno tako svoje krščanske zapovedi razlagajo.

Duhovniki nam pridigujejo zapoved Gospodovo: „Ogibljite se hudobnega sveta, in ne hodite po široki poti, ki v pekel pelja“.

Dobro, pravimo, hočemo se ogibati hudobnega sveta in ne hoditi po široki poti, ki v pekel pelja, vendar bi radi vedeli, katera da

je široka pot, ki v pekel pelja? „Pot v krčmo“, pravi eden. „Ni res“, ugovarja pijanec, „ampak pot v gledališče“. „Nikakor ne“, pravi tretji, „ampak pot na plesišče“. Strastni plesalec to zanika ter pravi: „Ne, pot v igrališče“. Tako se prepíramo, zraven pa pijančujemo, v gledišče hodimo, plešemo in igramo, ne da bi pomislili, ni li morda to široka pot, ki v pekel pelja. Hudobni svet se mi zdi podoben obilno obloženi mizi, na kateri so dovoljene in prepovedane jedi postavljene in pri kateri redijo ljudje hoteč le tečne jedi zavživati. Vsaki svári svojega soseda pred to ali uno jedjo, sam pa jé, kar mu diši. Izgovor ima vsaki hitro pri roki, ako mu diši prepovedana jed in tako se sprazni vsa miza, ter se povžijejo dovoljene in prepovedane jedi, ker vsaki po svojem razlaga Gospodovo zapoved: „Ogibljite se hudobnega sveta in ne hodite po široki poti, ki v pekel pelja“.

J. S—a.

Smešnica 42. „Smola, velika smola!“ kliče dijak držeč pismo v rokah. „Kaj“, vprašaga na to tovariš, „kaj ti je taka smola?“ „Oh“, odvrne dijak, „tu mi piše strijca, da mi je poslal po nakaznici 20 gld. ter da jih utegnem že dnes dobiti“. „No“, smeje mu se tovariš, „to pač ni smola, če dobiš kar h krati 20 gld.“ — „Kaj bi ne bila“, upije dijak, „30 gld. sem na zgubi. Bil bi še dnes sicer poprosil strijca za 50 gld. na posodo“.

Razne stvari.

(Visoki gost.) Kakor je sedaj že gotovo, pride cesarjevič Rudolf s svojo prevzvišeno soprogo, cesaričinjo Štefanijo, v Maribor dne 27. oktobra, to je, prihodnji četrtek, ob 3. uri popoldne. Odpelje se pa iz Maribora ob 5. popoldne. Vse drugo ostane, kakor smo naznanili že v zadnjem listu.

(Sklepni kamen.) Nj. ces. visokost, cesarjevič Rudolf, pride v četrtek dne 27. okt. v Celje ob 10¹/₂ dopoldne. Tam bode slovesni vzprejem, predstavljenje višje gospode, potem pa se postavi sklepni kamen na novi bolenišnici „Gisela“. Ob enih popoldne pa se odpelje cesarjevič v Maribor.

(Dež. odbor.) Za železnico Celje-Šoštanj-Velenje je dež. odbor potrdil sklep okr. zastopa v Celju ter se odloči za-njo 40.000 gld. Pogoji za izplačanje tega denarja so seveda tisti, katere je okr. zastop v Celju nastavil.

(Smrtna kosa) Dr. Gustav Lindner, svoje dni číslan profesor na c. kr. gimnaziji v Celju, poslej pa profesor na c. kr. českem vseučilišču v Pragi, umrl je dne 17. oktobra v Vinogradih, to je v predmestju mesta Praga.

(Šulverein.) LAVORIKE, ki so jih pleli pri zadnjem shodu podružnicam nemškega šulvereina v Mariboru, niso dale nekaterim velicim

Nemcem pri sv. Lenartu v slov. gor. mirú ter trobijo sedaj v svet, da se ustanavlja tudi v tem trgu podružnica tega društva. Bodi jim, vse eno pa bi radi vedeli, kje da dobedo udov, to se pravi, nemških udov za to podružnico. Nemce bi v tem trgu še z lučjo o belem dnevu človek ne vedel najti.

(Nasprotniki.) „Deutsche Wacht“ laže se svojim bralcem, da smo neki mi izrekli, da so Nemci ljudožrci. Kakor je že „D. W.“ sploh v naših razmerah nevedna, tudi ne vé tega ali pa noče vedeti, da je drugo „živeti od koga“ in pa „živeti ob čem“. Mi rečemo na to samo: Bedaštvo in zloba ste sad, ki raste na enem drevesu.

(Ogled konjev.) V Celju bode v četrtak, dne 27. oktobra, v pričo cesarjeviča, nadvojvode Rudolfa in njegove prevzvišene soproge, cesaričinje Štefanije, velika razstava konj ter se razdeli ob enem 31 daril, ki jih ima okr. zastop v ta namen k redu.

(Okr. zastop.) V okr. zastopu v Celju bode v soboto, dne 22. oktobra volitev zastopnika za te, ki plačujejo največ davka. Doslenji zastopnik, g. Julij Pogačnik je namreč to poletje umrl.

(Trgatev.) Sedaj se je že skorej povsod pričelo branje. Kolikor slišimo, ne bodo nikjer posebno zadovoljni z branjem. Vina ne bode nikjer veliko in posebno izvrstno blago bodo le na redkih krajih imeli.

(Odhod.) Č. g. Jože Žičkar, mestni vikar v Celju, gre za župnika v Vitanje. Slov. čitalnica mu je vsled tega v torek, dne 18. oktobra naredila slovesno slovo v svojih prostorijah. Kakor slišimo, bilo je to slovo v resnici slovesno.

(Požar.) V Šmartnu v Rožni dolini pogorel je 18. t. m. zvečer Anton Demec, p. d. Zošma. Posestnik je bil da si le za malo svoto zavarovan.

(Za dijaško kuhinjo) podarili so: g. dr. Dianino 80 kr., g. Jož. Friš 50 kr., gospa Mar. Rošker 2 fl., neimenovan 2 fl., gospa Fr. Markovič 2 fl., g. Fort. Sadu, učitelj 50 kr., g. Drag. Kirbiš 1 fl., g. Jože Klemenčič 1 fl., g. Drag. Steinbauer 1 fl., g. Ad. Kramer 80 kr., g. Mat. Mlinarič 1 fl., gospa Ger. Mlinarič 1 fl., mil. g. Tutek, kanonik 2 fl., c. kr. okr. sodnik Wenger 2 fl., g. Petrovič, pristav 1 fl. 54 kr., g. dr. Lešnik, odv. 3 fl., g. Andr. Purgaj 1 fl., č. g. Iv. Bohanec, kpl. 2 fl., pri Poličevi gostiji nabralo se je 7 fl. 80 kr. Bog plati!

(Duhovske spremembe.) Č. g. Rupert Šuta, župnik v Zavrčah, postal je dekan Završke dekanije. Č. g. Fr. Irgl, nemški pridigar v Celju, postane mestni vikar, č. g. Martin Matek, kaplan v Žalcu pride pa za nemškega pridigarja v Celje in č. g. Adam Grušovnik, do-

slej provisor v Vitanju gre za kaplana v Zalec. Umrl je č. g. Fr. Simonič st., kaplan v Žitalah, star še le 31 let.

Listič uredništva. G. Fr. L. na P.: Kar pišete, to je vse za naš koš. — G. J. P. v L.: Ni za našo razmere. — G. M. K.: Želimo vam lepo vreme. — G. K. P. v Š.: Dobro, toda lastne hvale ne damo v natis. — G. S. M.: Dopisi, čem so krajši, tem so nam ljubši. To se vé, ali nekaj mora v njih vendar-le stati.

Loterijne številke:

Na Dunaju 15. oktobra 1887: 25, 43, 16, 45, 24
V Gradcu " " 18, 83, 4, 57, 14

Zahvala.

Društvo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je za stavljenje šole Lehno 1000 gld. darovalo, za kateri znesek podpisani najtoplejšo hvalo izrekajo

Jakob Kopic, Jakob Ozvald,
nadučitelj. šolski predsednik.
Pavel Pajtlar, preds. podružnice.

1-3 Podučiteljska služba

na trirazrednici pri sv. Urbanu poleg Ptuja, IV. plačilnega razreda, se umešča. Prosilci nemškega in slovenskega podučevanja zmožni, naj svoje prošnje do 1. januarja 1888 pri krajnem šolskem svetu vložijo.

Okrajni šolski svet v Ptuju,
dne 16. oktobra 1887.

Predsednik.

Dražba cerkvenega vina.

Na dušno, 2. nov. ob 10. uri predpoldnem se bo v Kamnici 11 polovnjakov novega vina po dražbi prodavalo.

1-2 Cerkveno predstojništvo.

Razpis.

V prosep cerkvenega petja razpiše s tem Cecilijansko društvo za Lavantinsko škofijo četiri darila, vsako po 30 gld., za one cerkvene organiste v Lavantinski škofiji, kateri hočejo cerkveno ljudsko petje po pesmarici „Cecilija“ gojiti (oziroma po „Hosanna“ v nemških cerkvah). Prosilni listi, katerim se ima priložiti spričevalo čast. farnega urada o sposobnosti in nravnosti, naj se podpisanemu dpošiljajo do konca oktobra t. l.

Prva polovica darila se bode izplačala o božiču tekočega, druga o veliki noči prihodnjega leta.

V Mariboru, dne 1. oktobra 1887.

Za odbor:

3 3 Fr. Ogradi, predsednik.